

DEN RESPEKTFULDE ANHOLDELSE

– MØDET MELLEML POLITI OG ETNISK MINORITETSUNGDOM

I den politiske debat, medierne og i den danske befolkning beskrives den stigende kriminalitet blandt etniske minoritetsunge som et af de store nuværende danske samfundsproblemer. Der er enighed om, at der skal gøres noget ved det, og løsningsforslagene baseres ofte på hårde tiltag og konsekvens. En del af denne problematik er forholdet mellem politiet og etniske minoritetsunge, som ofte beskrives som værende i åben konflikt. Politiet ser sig nødsaget til øget magtbrug og de unge oplever sig uretfærdigt behandlet. I undersøgelsen "Den respektfulde anholdelse – mødet mellem politi og etnisk minoritetsungdom" ser sociologistuderende ved Københavns Universitet Pernille Faber Petersen nærmere på den konkrete anholdelsessituation. Dvs. hvordan politiet og 15-17-årige etniske minoritetsunge oplever en respektfuld anholdelse, og hvorledes relationen mellem de to parter spiller ind på muligheder og begrænsninger for en respektfuld anholdelse. Disse spørgsmål afdækkes gennem en mikrosociologisk symbolsk interaktionistisk analyse af mødet baseret på en række kvalitative interviews med politi og etnisk minoritetsunge mellem 15 og 17 år. Fokus i undersøgelsen er det respektfulde møde i modsætning til en ofte problemorienteret tilgang til mødet mellem de to parter. Identificeringen af det der fungerer i en interaktion kan nemlig tænkes at være inspiration til, hvordan fremtidige møder mellem politi/offentlige instanser og de unge kan udfoldes respektfuldt. (Link)

HOVEDKONKLUSIONER I UNDERSØGELSEN

De gensidige negative forventninger

Et grundvilkår i undersøgelsen og analysen er, at både politi og de unge har gensidige negative forventninger til hinanden. De unges marginaliserede position i samfundet bringer dem sammen i grupper, hvor der funderes en modidentitet til det omkringliggende samfund, der kan komme til udtryk gennem kriminel adfærd. En modidentitet der ikke inviterer politiet til at udvise anerkendelse af dem som ligeværdige mennesker. Ydermere baserer politiet deres tilgang på tidligere negative erfaringer med denne gruppe unge. I analysen kommer disse gensidige negative forventninger til udtryk ved, at ingen af parterne har tiltro til at den anden kender til respekt, og som udgangspunkt er det derfor ikke muligt at tale om den respektfulde anholdelse. Det er trods alt muligt for begge at beskrive en respektfuld anholdelse. For politiet er det vigtigt med en god

politiforretning med en høj grad af professionalism og effektivitet, og de unge ønsker at det skal foregå roligt uden nedsættende sprogbrug, så det bliver mindst muligt ydmygende.

Den akutte og den planlagte anholdelse

I undersøgelsen bliver der skelnet mellem den akutte og den planlagte anholdelse, idet der er en stor oplevet forskel på de to anholdelsesformer. Ved den akutte anholdelse er der en tendens til dramatisering pga. af parternes behov for at manifestere sin egen rolle i interaktionen. Det betyder, at muligheden for det gensidige samspil, som begge parter udtrykker åbenhed for, elimineres. Den planlagte anholdelse forløber mere roligt og er karakteriseret ved nærpoltiets arbejde med en inddragelse af nærmiljøet, i dette tilfælde familien. Den unge opleves af politiet som mere samarbejdsvillig pga. familiens tilstedeværelse og fraværet af gruppen. Selvom de unge synes det er vanskeligt når familien er der, oplever de at blive set og hørt af politiet. Betjente og unge kan ved den respektfulde planlagte anholdelse samarbejde på konstruktiv vis. Politiet oplever den unge på en mere positiv måde, og den unge krænkes ikke på sin selvrespekt og sociale værdi, og dermed reduceres det anspændte forhold.

Mulighederne og begrænsningerne

I undersøgelsen fremgår det, at politiet og de unges relation både begrænser og muliggør den respektfulde anholdelse. Den er begrænsende når de to parter ser hinanden som kategorier. F.eks. når politiet benytter sig af en nedsættende kommunikationsform som den unge reagerer negativt på, og når politiet stempler den unge som svag og underlagt gruppens normer. Det begrænser nemlig den unge i at udvise en alternativ adfærd end den gruppebestemte. På samme måde baserer den unge sine negative forventninger til betjente i grupper på tidligere erfaringer og ser ikke de muligheder, der kunne være for et samspil. Dette negative forhold bliver yderligere forstærket ved den offentlige anholdelse, der er præget af dramatisering pga. omgivelserne og tilskuerne.

Væk fra kategorier og stigma

Når der er mulighed for at se ud over kategorier og stigma bliver mødet mere respektfuldt. Det forudsætter et gensidigt kendskab, der bygger på erfaring og viden om den anden part, som de kan opnå gennem en uformel kontakt i lokalmiljøet. Her oplever begge parter, at det er muligt at se hinandens invitationer til samspil, og det fremmer den gensidige respekt. Politiet og de unge er enige om, at det er vanskeligt at implementere kendskabet ved den akutte anholdelse, men det giver

trods alt politiet mulighed for at benytte sig af mere konfliktreducerende strategier end de traditionelle politistrategier, og den unge føler sig mere tryk i situationen.

HVORFOR RESPEKTFULD?

Det er nødvendigt at se nærmere på relationen mellem udsatte unge og offentlige instanser, idet der netop er tale om unge under 18 år, hvor det er afgørende for den unges videre adfærd, at han eller hun mødes med respekt og tillid – uanset om den unge er på kant med loven eller ej. Undersøgelsen lægger op til en diskussion af anholdelsens betydning for den unges identitetsdannelse. Man kan argumentere for, at de unges identitetsdannelse ikke skal være forhold politiet tager ind i deres arbejdsovervejelser, idet de blot skal udfylde den samfundsmæssige funktion at pågribe de unge i deres afvigende adfærd, så de kan afrettes og tilpasses samfundet. På den anden side kan der argumenteres for, at de afvigende unge kan bevare et positivt selvforhold ved at der stilles krav til f.eks. offentligt ansattes tilgang til disse unge. I det perspektiv ser vi, at anholdelsen spiller en rolle i den identitetsudvikling disse unge mennesker undergår. En identitetsudvikling, der allerede er vanskelig pga. den unges marginaliserede position i samfundet, forårsaget af de ringe socioøkonomiske forhold og en splittelse mellem flere kulturer. Samfundet - og de voksne - har altså et ansvar for, at disse unge under 18 år får mulighed for en sund identitetsudvikling og på lige fod med andre unge kan komponere en livsfortælling, der ikke har kriminalitet som hovedaktør. Politiet har en del i dette samfundsmæssige ansvar og kan bidrage gennem det dialog søgende nærpoliarbejde, hvor den unge mødes med anerkendelse og respekt.

Læs hele undersøgelsen her ([Link](#))